

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116205459
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3116205459.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobkyne : Y. F., nar. X.XX.XXXX, občianka SR, bytom I. č. XXX proti žalovanému : Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie č. 12, IČO: 35 923 130, právne zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Poprade, Nám. sv. Egídia č. 93, IČO: 44 250 029 o určenie neplatnosti zmluvy a iné takto

rozhodol:

- I. Súd určuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 30.4.2014, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.
- II. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieťa.
- III. Žalobkyňa má proti žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100 % v časti určenia, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.
- IV. Žalovaný má proti žalobkyni právo na náhradu trov konania vo výške 100% v časti výroku o absolútnej neplatnosti Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 30.4.2014 a v časti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky v zmluve Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 30.4.2014 a to v bode IV. "Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky", s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 5.4.2016 domáhala, aby súd určil, že Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 30.4.2014 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je absolútne neplatná alebo, že spotrebiteľský úver, poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 30.4.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 30.4.2014 a to v bode IV. „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a náhrady trov konania. Uviedla, že dňa 30.4.2014 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobkyni bola poskytnutá pôžička vo výške 800€, ktorú mala splatiť v 12 mesačných splátkach po 77,24€. Súčasťou textu zmluvy bola aj Prihláška k poisteniu schopnosti splácať úver. Splátka s poistením predstavovala sumu 82,57€ (77,24€ úver + 5,33€ poistenie) , sadzba poistného bola 6,90% ročne, RPMN vo výške 32%, priemerná hodnota RPMN 44,79%, fixná ročná úroková sadzba 32% , termín konečnej splatnosti 4/2015, celkové náklady spotrebiteľa 126,88€, celková čiastka 926,88€. Dňa 2.5. 2014 bola suma 800€ pripísaná na účet žalobkyne, a túto sumu žalobkyňa žalovanému vrátila prevodom na bankový účet dňa 25.7.2014. Žalobkyňa považovala predmetnú zmluvu za absolútne neplatnú, z dôvodu výšky dojednaného úroku z úveru 32%, ktorú mala za neprimerane vysokú a poukázala na rozhodnutia napr. Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MCdo 1/2009, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, sp.zn. 16Co 71/2011 zo dňa 8.12.2011, z ktorých vyplýva, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 Obč. zákonníka a nesmie sa priečiť dobrým mravom. Za rozporné s dobrými mravmi súdy považovali úver poskytovaný za

cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Úroková miera podobných úverov do 1 roka bola v apríli 2014 vo výške 8,25% ročne a úrok 32% stanovený žalovaným je potom cca 3,8 násobok úroku podobného úveru poskytovaného bankami v rovnakom období a možno ho v zmysle vyššie uvedených rozhodnutí považovať za rozporný s dobrými mravmi. Žalobkyňa v súvislosti s dojednaným poistením pri podpise zmluvy nebola oboznámená s možnosťou odmietnuť poistenie schopnosti splácať pôžičku a zmluva o pôžičke jej bola predložená na podpis bez toho, aby mohla čokoľvek pripomienkovať. V tomto prípade ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko poistenie schopnosti splácať úver nebolo so žalobkyňou ako žiadateľkou individuálne dojednané a žalobkyňa sa nemala možnosť pred podpisom zmluvy o pôžičke rozhodnúť, či prijme poistenie alebo nie, nakoľko jej bola predložená zmluva s vopred pripraveným znením, ku ktorej sa nemala možnosť vyjadriť. Podľa ust. § 9 ods.2 písm. k/ zák.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať okrem iného aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v akom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely jeho splatenia. Žalobkyňa mala za to, že predmetná zmluva uvedené náležitosti neobsahuje a poskytnutý úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa čl. IX bod 6.1. Zmluvy o pôžičke je splátkový kalendár neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Splátkový kalendár sa priamo v zmluve nenachádza a ani nebol žalobkyni pri jej podpise predložený. Tento sa nachádza na samostatnom liste, ktorý nebol žalobkyni v deň podpisu zmluvy o úvere predložený a teda žalobkyňa sa nemala možnosť s ním oboznámiť. Poukázala na znenie § 39, § 41, § 52 ods. 1/2/, 3/, § 52a ods. 1, § 53 ods.1,2/,3/,5,6 Občianskeho zákonníka a § 9 ods.2 písm.k/, § 11 ods. 1 písm.b/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 153 ods.3,4 O.s.p. s tým, že ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky v Zmluve o pôžičke ponechala žalobkyňa na rozhodnutie súdu. Žalobkyňa poukázala na to, že má v zmysle § 80 písm.c/ O.s.p. naliehavý právny záujem na určení absolútnej neplatnosti, prípadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy o pôžičke a iné, pretože potrebuje mať vyriešenú otázku výšky dlhu nad rámec zo strany žalovaného poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy, týkajúcej sa odplaty (úroky, poplatky) alebo čiastočnej neplatnosti zmluvy týkajúcej sa poistenia schopnosti splácať pôžičku. Jej postavenie bude istejšie, nebude vystavená sankciám za nezaplatenie odplaty, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Svoj nárok preukazovala predložením listinných dôkazov a to : Zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 30.4.2014, listom zo dňa 6.5.2014, splátkovým kalendárom, príkazom na úhradu zo dňa 25.7.2014, priemernými úrokovými sadzbami z úverov poskytnutých v roku 2014 -stav nové obchody.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k námietkam žalobkyne uviedol, že zmluvu o pôžičke považuje za dojednanú v súlade s platným právom a táto neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vo vzťahu k žalobnej námietke týkajúcej sa neprijateľnosti úrokovej sadzby vo výške 32 %, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi má žalovaný za to, že jediné platné ustanovenie, upravujúce výšku úrokovej sadzby, platné v čase uzatvorenia zmluvy bolo § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva: „Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ Zákonodarcu teda nepodrobil testu neprijateľnosti samotnú výšku úrokovej sadzby ale výšku odplaty spotrebiteľského úveru. Poukázal na ust. § 19 ods.1,2, § 2 písm.i/, g/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo sa rozumie pod výškou ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) a v zmluve o pôžičke bola dojednaná odplata vo výške 32%, ktorá sa rovnala výške RPMN a je zrejmé, že veriteľ nepožadoval od dlžníka „nad rozsah úrokovej sadzby“ žiadne ďalšie plnenia. Žalovaný v nadväznosti na § 53 ods.6 Obč. zákonníka poukázal na to, že odplatu dojednanú v zmluve o pôžičke je potrebné porovnávať s údajom o RPMN a v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke toto vážne ustanovenie stanovovalo ako hlavný parameter neprijateľnosti výšky odplaty „podstatné prevyšovanie obvyklej odplaty“, čo predstavuje podľa právneho názoru žalovaného niekoľkonásobne prekračujúcu a zároveň neprimeranú odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov vzhľadom na ostatné obdobnej finančné produkty, ktoré veritelia poskytovali v mieste a čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke. Treba poukázať na to, že spotrebiteľský úver poskytoval žalovaný ako nebankový subjekt a nie ako banka, kde priemerné výšky odplát (RPMN) v rozhodnom období medzi nebankovými subjektmi boli nepomerne vyššie ako sú údaje zverejnené na stránke Národnej banky Slovenska, nakoľko na stránke NBS sú zverejnené

priemerné odplaty bánk. V danom prípade bolo treba skúmať odplaty za obdobné úvery v nebankovom sektore v mieste a čase poskytovaných obdobných služieb a túto odplatu podrobiť testu primeranosti s poukazom na § 3 Obč. zákonníka. V čase poskytnutia úveru nebol v platnosti žiaden vykonávací predpis ako v prípade zák.č. 258/2001 Z.z. , ktorý by stanovoval maximálnu hranicu odplaty a od 1.6.2014 vstúpilo do platnosti nariadenie vlády SR č. 141/2014, ktorým sa novelizuje nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktoré stanovuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty ako dvojnásobok priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých úverov zverejnených podľa osobitného predpisu , čo by za eventuálnej aplikácie tohto ustanovenia v čase uzatvorenia zmluvy pri priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk vo výške 16,49 % znamenalo maximálnu prípustnú odplatu pri takejto finančnej službe vo výške 32,98 %. Žalovaný má za to, že pri aplikácii novej právnej úpravy by bola platná dojednaná odplata v zmluve o pôžičke vo výške 32 % , ktorá neprevyšuje hornú hranicu stanovenú uvedeným nariadením vlády SR č. 141/2014 Z.z. a vzhľadom na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a ani nemôže byť rozporná s dobrými mravmi. Žalovaný poukázal na ustálenú judikatúru napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31. 7. 2009, Krajského súdu v Trenčíne z 21. 12. 2010 sp. zn. 8Cob 60/2010, ďalej z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove z 8. 12. 2011 sp.zn. 16 Co 71/2011, rozhodnutia Krajského súdu v Ostrave z 23. 8. 2011 sp.zn.16 ICM 944/2010 a rozhodnutie NS ČR zo dňa 15. 12. 2004 sp.zn. 21Cdo 1484/20. Vo vzťahu k námietke, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov a ich rozlíšenie, žalovaný poukazuje na to, že zákon platný a účinný v čase podpisu spornej zmluvy nepožadoval samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti úrokov, istiny ; ani nevyžadoval aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie iba vtedy, ak by sa istina, úroky a poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti v rôznych počtoch splátok a pod. To znamená, že v prípade, ak sa splátkou uhrádza aj istina aj úrok nemá rozlišovanie danej splátky na istinu a úrok žiadny reálny a praktický význam. Žalovaný poukazuje na to, že zmluva o pôžičke obsahuje výšku splátky, termín splatnosti ako aj počet splátok s poukazom na bod IX zmluvných podmienok a bod 6. Podmienky 6.1. Uvedené údaje sú obsiahnuté aj v splátkovom kalendári, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, čím si žalovaný svoju povinnosť uvedenú v ust. § 9 ods.2 písm. k/ zák.č. 129/2010 Z.z. splnil. Podmienky k zmluve boli žalobkyni odovzdané predtým, než došlo k podpísaniu zmluvy, ktoré si mohla žalobkyňa pozorne preštudovať a zväziť, či hodlá so žalovaným vstúpiť do záväzkového vzťahu a niet pochyb o tom, že žalobkyňa v čase uzatvorenia spornej zmluvy musela byť informovaná o konkrétnych podmienkach poskytnutia úveru. Súkromné právo ako aj právny poriadok síce umožňuje, aby bola uzatvorená zmluva obsahom viacerých na seba nadväzujúcich listín. Je bežnou súkromnoprávnou praxou, že neoddeliteľnou časťou samotných zmlúv sú jej prílohy, prípadne všeobecné obchodné podmienky (splátkový kalendár). Písomná zmluva môže mať neobmedzený počet častí, s ktorými zmluvné strany môžu prejaviť súhlas jediným podpisom. Jediným podpisom je vždy možné prejaviť súhlas napr. s obsahom úverovej zmluvy a fyzickým prevzatím úveru, súhlas s obsahom kúpnej zmluvy a prevzatím tovaru, súhlas s úverovou zmluvou a zabezpečením úveru. Žiaden predpis platný na území SR takéto konanie subjektov nezakazuje. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že podmienky v zmluve respektíve VOP sú výsledkom šandardizácie uzatvárania zmlúv medzi žalovaným ako dodávateľom služieb s viacerými spotrebiteľmi, jedná sa teda o katalóg ustanovení, ktoré síce vytvorila iba jedna strana, avšak s odbornou starostlivosťou; aby zjednodušila negáciu pri tak zložitých záväzkoch, ako sú spotrebiteľské úvery. Po odsúhlasení en block sa stávajú neoddeliteľnou súčasťou formulárovej zmluvy. V podmienkach k zmluvne resp. VOP sú upravené také práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré sú nemenné s ohľadom na akéhokoľvek účastníka zmluvného vzťahu, jedná sa o také dojednania v spotrebiteľskej zmluve, ktoré nemusia byť z povahy veci dojednané individuálne. Na potvrdenie svojich tvrdení žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/111/2014. Vo vzťahu k námietke, že bod IV. Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky sa považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku žalovaný udáva, že zo zmluvy jasne vyplýva možnosť a nie povinnosť dať sa poistiť. Žalovaný poukazuje na to, že žalobkyňa mala možnosť si zmluvu prečítať a zväziť, či hodlá vstúpiť so žalovaným do záväzkového vzťahu a táto musela byť informovaná o podmienkach poskytnutia úveru. Žalobkyňa nemusela navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získala spotrebiteľský úver alebo aby ho získala za ponúkaných podmienok. Úver by jej bol poskytnutý aj v prípade, že poistenie odmietne. Preto žalovaný považuje námietku za nedôvodnú a poukazuje na skutočnosť, že dobrovoľné poistenie nie je poisťované samotným žalovaným ako veriteľom. Žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu trovy konania. 3. Súd na pojednávanie predvolal len advokátov oboch strán, keďže v spore išlo iba o otázku právneho posúdenia obsahu spotrebiteľskej zmluvy. Advokátka žalobkyne sa na pojednávanie nariadené na

deň 6.11.2017 o 9,00 hod. nedostavila, s tým, že dňa 6.11.2017 o 8,57 hod. doručila e-mail do podateľne súdu o vypovedaní plnej moci žalobkyňou, ku ktorému malo dôjsť ešte dňa 27.10.2017. Súdu bolo odvolanie plnej moci doručené až po vynesení rozsudku vo veci samej, čiže súd konal v neprítomnosti žalobkyne, ktorá napriek výzve (v uznesení č.k. 14C/68/2016-35 zo dňa 27.7.2016) neoznačila iné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a nenavrhol ako dôkaz -výsluch žalobkyne. Na pojednávanie sa dostavil sa advokát žalovaného a súd vzhľadom na hospodárnosť konania vec prejednal v neprítomnosti advokátky žalobkyne a vzhľadom k tomu, že nikto nenavrhol vykonať žiadne iné dôkazy, súd vychádzal z dokladov, predložených stranami v spise sa nachádzajúcimi a iné dôkazy nevykonali.

4. Podľa § 52 ods.1-4 Občianskeho zákonníka účinného do 31.5.2014 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

5. Podľa § 53 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka účinného do 31.5.2014 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

6. Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka účinného do 31.5.2014 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

7. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného do 31.5.2014 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

8. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka účinného do 31.5.2014 neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

9. Podľa § 53b ods.1 Občianskeho zákonníka účinného do 31.5.2014 ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

10. Podľa § 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so

spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

11. Podľa § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere

uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

12. Podľa § 9 ods.9 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

13. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

15. Podľa § 11 ods.1 zák.č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 137 CSP účinného od 1.7.2016 žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä: c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

17. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa § 3 ods.3 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

19. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

20. V danom prípade predmetom sporu bolo určenie absolútnej neplatnosti Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 30.4.2014 a určenie, že spotrebiteľský úver, poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 30.4.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, a že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 30.4.2014 a to v bode IV. „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky “ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Naliehavý právny záujem na takomto určení vyplýva priamo zo zákona v ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení. Absolútnu neplatnosť zmluvy žalobkyňa vyvodzovala z neplatného dojednania o výške úroku 32%, ktorý považovala za rozporný s dobrými mravmi. Súd dospel k záveru, že zmluvu nemožno považovať za absolútne neplatnú ako celok a to minimálne v časti dojednanej istiny, ktorá bola žalobkyňi vo výške 800€ reálne odovzdaná, čo ani nebolo sporné. Z týchto dôvodov súd žalobu v časti absolútnej neplatnosti tejto zmluvy ako nedôvodnú zamietol.

21. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobkyňa so žalovaným dňa 30.4.2014 uzavreli Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver v sume 800€, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 77,24€+ 5,33€ poistenie , spolu 82,57€ pri dojednanej úrokovej sadzbe 32% a RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) 32% a priemernej RPMN vo výške 44,79%. Splátka bola splatná v 20. tom dni v mesiaci (čl. 6.2 zmluvy) so splatnosťou prvej splátky splatnej nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy (čl. 6.3 zmluvy), počet splátok bol 12 s konečným termínom splatnosti 4/2015, s výškou splátky 77,24€ (istina + úrok bez bližšej špecifikácie) + 5,33€ poistenie splatné v tom istom termíne; teda zmluva obsahuje (bez splátkového kalendára) výšku, počet a termíny splátok, avšak spotrebiteľ musí ustanovenia , v ktorých sú tieto údaje uvedené hľadať vo viacerých ustanoveniach zmluvy napr. výška splátok, ich počet a konečná splatnosť sa nachádza na prvej strane v čl. V, termín splatnosti splátok na str.3 v čl. 6 bod 6.2, 6.3 zmluvy a členenie splátok na istinu a úroky podľa § 9 ods.2 písm. k/ zák.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy chýba. V zmluve je uvedená ako výška celkovej sumy , ktorú má spotrebiteľ zaplatiť bez poistenia v sume 926,88€, hoci s poistením zaplatí celkove reálne 990,84€, čo predstavuje celkové náklady na úver a RPMN vo výške 50,33%. Súdny dvor vo veci C-453/10 vo veci T.ová a T. považoval „obchodnú praktiku....., ktorá spočíva v uvedení nižšej než skutočnej ročnej

percentuálnej miere nákladov v zmluve o úvere, treba kvalifikovať ako „klamlivú“ v zmysle čl. 6 ods.1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES, pokiaľ zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiňiť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil“, pričom vnútroštátnemu súdu prináleží, aby overil či to tak je naozaj.

22. Pokiaľ ide o výklad Smernice vyslovený v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, predmetom ktorej bolo prejudiciálne konanie podľa článku 267 ZFEÚ iniciované Okresným súdom Dunajská Streda v súvislosti s vnútroštátnym konaním vedeným týmto súdom vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti V. F., súd má za to, že tento rozsudok nezmení doterajšiu judikatúru vnútroštátnych súdov v obdobných veciach. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci (pozn.: priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivец dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice). V tejto súvislosti súd poukazuje na relevantné judikáty ESD (vec Marshall, C-152/84, rozsudok zo dňa 26.2.1986, v zmysle ktorého "smernica nemôže sama o sebe zakladať jednotlivcovi povinnosť a ustanovení smernice nie je možné sa voči takejto osobe dovolávať." ; vec Faccini Dori, C-91/92, rozsudok zo dňa 14.7.1994, keď síce uznal priamy účinok smernice, ale len voči štátu, nikdy nie v spore proti jednotlivcovi. Ako vyplýva z tohto rozsudku, "Ako Súdny dvor zdôraznil v ustálenej judikatúre od rozsudku z 26. februára 1986, Marshall (152/84, Zb. s. 723, bod 48), samotná smernica nemôže ukladať povinnosti jednotlivcovi, takže sa na ňu ako takú nemožno proti nemu odvolávať". ; vec Pfeiffer, C-397/01 až C-403/01, rozsudok zo dňa 05.10.2004, v zmysle ktorého "Z toho vyplýva, že sa nemôže hoci aj jasné, presné a bezpodmienečné ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci". Priamy účinok môže nastať len v prípade, že je smernica vadne implementovaná (či už naozaj chybne alebo len neúplne/nedostatočne). V prípade vadnej implementácie nie je možné, aby smernica sama o sebe založila jednotlivcovi povinnosť, a to prinajmenšom v tých prípadoch, kedy ide o povinnosť, ktorú ustanovuje samotná smernica.

23. V tomto prípade, vnútroštátny súd rozhoduje o spore medzi veriteľom a spotrebiteľom ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa Zákona, resp. Smernice, teda jedná sa o spor medzi jednotlivcami a preto nie je možné poskytnúť Smernici priamy účinok. Nakoľko priamy účinok Smernice do úvahy neprichádza, vnútroštátny súd skúma, či Smernici môže priznať nepriamy účinok a teda či môže vykladať Zákon eurokonformne. V prípade nepriameho účinku vnútroštátne právo ostáva naďalej v platnosti, nemôže byť vypustené na úkor smernice a súd musí použiť výkladové metódy, ktoré sú vnútroštátnym právom uznávané, za tým účelom, aby vyložil vnútroštátne právo spôsobom, ktorý povedie k výsledku požadovanom smernicou. Vnútroštátne súdy v konštantnej judikatúre potvrdenej Najvyšším súdom SR potvrdili, že výklad Zákona č. 129/2010 Z.z. je taký, že sa vyžaduje členenie splátok na splátky úveru, splátky poplatkov a splátky úverov, vychádzajúc z jazykového výkladu Zákona. Vnútroštátne súdy vykladali predmetné znenia Zákona už v stovkách prípadov (napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28. 06. 2016, Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžo / 19 /2012 zo dňa 12.03.2013, ktorým potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.02.2012, sp. zn. 3S/53/2011-43, Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 22.10.2014 sp. zn. 24Co/228/2014, Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. sz. 14Co/692/2015 zo dňa 31.05.2016, Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20. 04. 2015, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 1S/108/2011 zo dňa 16.01.2014, Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 11Co/11/2015 zo dňa 25. 08. 2016, Rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/396/2013 zo dňa 12.02.2014; Rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa sp. zn. 19Co/594/2015 zo dňa 25. 08. 2016) a za použitia vnútroštátnych výkladových metód dospeli k záveru, že sa vyžaduje členenie splátok na splátky istiny, úrokov a poplatkov. Nesmie sa jednať o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Vzhľadom na explicitné znenie Zákona v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, by súdy, ak by po Rozsudku C42-15 vyložili toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, by nahradili vnútroštátne právo Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok je vylúčený a teda takýto postup nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem. Výklad Zákona nemôže narušovať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem

právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v ust. článku 2 ods. 2 ako "stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo". Ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona už bolo predmetom výkladu v stovkách prípadoch a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ktoré museli vykladať Zákon eurokonformne od 11. júna 2008, je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že sa vyžaduje členenie splátok na splátky istiny, úrokov a poplatkov. Z vyššie uvedeného rozsahu a medzi eurokonformného výkladu vyplýva, že predmetným ustanoveniam Zákona, napriek Rozsudku C-42/15, nie je možné priznať nepriamy účinok. Na to, aby bolo možné vykladať Zákon v súlade so Smernicou, by bolo potrebné Zákon novelizovať a zosúladiť s textom Smernice.

24. Treba poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 31. 03. 2016, sp. zn. 20Co/50/2015, v ktorom sa spoločnosť Home Credit Slovakia v odvolaní voči pôvodnému rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, ktorým OS Stará Ľubovňa zamietol žalobu spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. v časti úrokov a poplatkov z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, sa spoločnosť dokonca doslovne domáhala nepriameho účinku Smernice vo vzťahu k predmetnému ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona (členenie splátok na istiny, úroky a poplatky), pričom Krajský súd v Prešove zaujal k tejto argumentácii odmietavé rozhodnutie, keď vyjadril, názor že "Odvolaciemu súdu rovnako ako súdu prvého stupňa neušlo pozornosť, že zmluva o úvere neobsahuje rozpisovaný údaj o splátkach istiny, úrokoch, poplatkoch a taktiež v nej nie je uvedená konečná splatnosť úveru. Celkovo v nej je chaotický a znepokojujúco uvedené množstvo údajov, v ktorých sa priemerný spotrebiteľ len ťažko zorientuje. Účelom právnej úpravy (§ 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ mal preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov. A to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené". Obchodná podmienka používaná veriteľmi v zmluvách o spotrebiteľských úveroch spočívajúca v nečlenení splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov sa považuje za potrebné hodnotiť tiež ako neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Zmluvy vo svojich ustanoveniach obsahujú určenie mesačnej splátky výlučne jej celkovou výškou bez toho, aby bolo určené, aká suma sa z tejto splátky započítava na splátku istiny, aká na splátky úrokov a aká na splátky poplatkov. Okrem skutočnosti, že takéto neuvedenie rozčlenenia splátok považuje ustálená judikatúra všeobecných súdov SR za nenaplnenie zákonnej požiadavky uvedenej v ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona a preto považuje úvery poskytnuté prostredníctvom takto formulovaných zmlúv za bezúročné a bez poplatkov, jedná sa o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľských zmluvách podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka "spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“)". V zmysle zmlúv, ktoré nečlenia splátku na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, má spotrebiteľ plniť úver v jednotlivých splátkach, ale od samotného počiatku nevie, koľko má hradiť na istinu úveru a koľko má hradiť na odplatu veriteľa - úroky úveru a poplatky úveru. Veriteľ to od samého začiatku veľmi dobre vie a má o tom vedomosť, ale takúto informáciu spotrebiteľovi neposkytuje. Nakoľko veriteľ musí mať vedomosť o tom, ako chce priraďovať jednotlivé splátky k úrokom a ako k istine od počiatku, vo svojich zmluvách musí túto skutočnosť spotrebiteľom oznámiť, inak sa bude jednať o nekalú obchodnú praktiku v zmysle už ust. § 7 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len "Zákon o ochrane spotrebiteľa"), v zmysle ktorého "obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná", v spojení s ust. § 7 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa a ust. § 8 ods. 3 a 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorých za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé opomenutie konania, za ktoré sa tiež považuje, "ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal". Takáto nekalá obchodná praktika veriteľov a neprijateľná obchodná podmienka spočíva v tom, že spotrebiteľovi sú predložené na podpis zmluvy, v ktorých absolútne nie je uvedené, v akej výške bude mesačne spotrebiteľ hradiť úroky úverov ako odmenu veriteľa a v akom pomere bude splácať istinu úveru, pričom informácia o splácaní odmeny je jedna z najpodstatnejších informácií v zmluve vôbec. Veriteľom nerobí problém túto informáciu do zmlúv včleniť, avšak veritelia túto informáciu do zmlúv zámerne nevkladajú a skrývajú

ju. Keďže toto rozdelenie neurčuje spotrebiteľ a ani nie je o spôsobe tohto pomeru informovaný pred uzavretím zmluvy a ani v zmluve samotnej, takouto obchodnou praktikou veriteľov je spôsobovaná značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V zmysle vyššie uvedeného, okrem skutočnosti, že Smernici nie je možné ani po Rozsudku C 42-15 priznať ani priamy ani nepriamy účinok, je potrebné vyhodnotiť nečlenenie splátok na istinu úroky a poplatky ako neprijateľnú spotrebiteľskú podmienku.

25. Z obsahu zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaná mala uhradiť celkovo 12 splátok úveru po 82,57€ s poistením, čo predstavuje čiastku 990,84€ (12x 82,57€), a nie sumu 926,88€, ktorú uvádzal žalovaný ako celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ na úver zaplatiť. V časti výšky úrokovej sadzby je táto zmluva v rozpore s dobrými mravmi, keďže podľa § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka sú úroky príslušenstvom pohľadávky, avšak pokiaľ boli tieto aj dohodnuté v zmluve, tak dohoda nesmie odporovať ustanoveniu § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, čiže nesmie odporovať dobrým mravom a v tomto prípade výška úrokovej sadzby 32 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, keďže v čase uzavretia úverovej zmluvy výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch do 1 rokov predstavovala 8,25% ročne a teda pokiaľ v zmluve medzi účastníkmi bola stanovená výška úrokovej sadzby na 32 % ročne, tak to jednoznačne odporuje dobrým mravom, pretože podstatne prevyšuje (o 3,8 násobok) odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka je v tejto časti zmluva neplatná. V prípade neplatnosti zmluvy v časti dohodnutej úrokovej sadzby potom zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru ako jednu z náležitostí podľa § 9 ods.2 písm. i/ Zákona č. 129/2010 Z.z. (keďže ide o absolútnu neplatnosť, tak súd nemôže chýbajúcu časť zmluvy nahradiť úrokovou sadzbou v tom čase platnou pre obdobné úvery), neobsahuje správny údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa a počet, výšku a termíny splátok istiny... atď. (§ 9 ods.2 písm.j/ a k/) preto podľa § 11 ods. 1 cit. zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a to aj s poukazom na skutočnosť, že pri neplatnosti zmluvy v časti úrokovej sadzby je potom aj nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. V prípade, ak zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z výkladu ustanovení vnútroštátneho práva a to § 9 zák.č. 129/2010 Z.z. vyplýva, ktoré konkrétne ustanovenia musí priamo obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere (v § 9 ods. 2), a ktoré môžu obsahovať prílohy zmluvy (§ 9 ods.9 cit. Zákona napr. splátkový kalendár alebo VOP, sadzobník poplatkov). Pokiaľ ide o námietku, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 30.4.2014 a to v bode IV. „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky “ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, s takýmto tvrdením sa súd nestotožňuje. Zo zmluvy jasne vyplývala možnosť a nie povinnosť dať sa poistiť. Skutočnosť, že spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami ho však nezbaňuje povinnosti konať pri uzatváraní zmluvných vzťahov s náležitou opatrnosťou, ktorá zahŕňa povinnosť si zmluvu prečítať, na čo poukázal aj žalovaný. Zmluva bola pripravená ako celok na počítači a takouto formou sa do nej vpisovali jednotlivé údaje, takže žalobkyňa mala venovať pozornosť tomu, či sa praje úver poistiť pre prípad jej platobnej neschopnosti alebo nie, pričom mala možnosť si vybrať, ktoré políčko v zmluve preškrtnie. Pred podpisom zmluvy si mala prečítať a zvážiť, či hodlá vstúpiť so žalovaným do záväzkového vzťahu s tým, že poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Preto súd považoval jej námietku za nedôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol.

26. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok) podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobkyňa mala v konaní úspech, v časti o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, tam je súd priznal plnú náhradu trov konania a v zostávajúcej časti mal úspech žalovaný, takže súd mu priznal ich náhradu v plnej výške.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.